

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, declarat de inculpatul

***Dimicenco Viorel Mihail**, născut la 01 ianuarie 1988, originar și locuitor al s. Burlacu, r-nul Cahul, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:*

1) prin sentința Judecătoriei Cahul din 20 iunie 2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

2) prin sentința Judecătoriei Cahul din 04 aprilie 2006 și decizia Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2007, în baza art. 151 alin. (4), 287 alin. (2) lit. b), 84, 85 Cod penal la 12 ani și 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>05 aprilie 2011 – 04 septembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>27 noiembrie 2012 – 03 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>23 octombrie 2013 – 22 ianuarie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 septembrie 2012, Dimicenco Viorel a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j), 1) Cod penal la 16 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Cahul din 04 aprilie 2006 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2007, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, începînd din 04 septembrie 2012, deducîndu-se durata arestului preventiv de la 13 decembrie 2005 pînă la 04 septembrie 2012.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Dimicenco Viorel, pe parcursul nopții de 12 spre 13 noiembrie 2011, la o oră nestabilită de organul de urmărire penală, fiind deținut în celula nr. 19 a Penitenciarului nr. 11, mun. Bălți, împreună cu alți condamnați și fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict apărut între el și deținutul aceleiași celule Bereziuc Alexei, a.n. 1962, pe motive de ură socială bazată pe clasificarea victimei la „o categorie mai inferioară de deținuți”, intenționat, cu o deosebită cruzime, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i vătămări corporale incompatibile cu viața sub formă de traumă închisă a cutiei toracice, multiple echimoze în regiunea cutiei toracice, fractură de manubr al sternului fără deplasare, cu hemoragii de culoare roșie întunecată corespunzător sternului și regiunilor adiacente, fracturi bilaterale de coaste, pe stîngă coasta 2-10 pe linia medie axilară și fractură dublă a coastelor 7-10 pe linia axilar anterioară, cu deplasare pronunțată a fragmentelor, cu lezarea pleurei parietale la nivelul coastelor 4-7 pe linia axilar medie, cu hemoragii pronunțate în țesuturile moi din jur și sub pleura parietală, cu rupturi a lobului inferior al pulmonului stîng și hemoragie abundentă în cavitatea pleurală stîngă, fractura coastelor pe dreapta 3-10 pe linia axilar anterioară și fracturi duble de coaste 6-10 pe linia axilar posterioară, cu deplasare moderată, cu lezarea pleurei parietale la nivelul coastelor 3-4 pe linia axilar posterioară, cu hemoragie în cavitatea pleurală și hemoragii pronunțate în țesuturile moi din jur și sub pleura parietală, care au dus la decesul lui Bereziuc Alexei.

3. Inculpatul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a menționat că dosarul în privința lui a fost fabricat. Instanța nu a luat în considerare că el însuși a fost bătut de către condamnații din celulă - I. Papanaga, V. Pereu și I. Ian.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, apelul a fost admis, casată sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Dimicenco Viorel a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j), 1) Cod penal la 15 ani închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate aplicată prin sentința Judecătoriei Cahul din 04 aprilie 2006 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2007, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de participanții la proces, a verificat toate versiunile înaintate de inculpat, a făcut analiza probelor acumulate pe cauză, dîndu-le apreciere prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, din punct de vedere al coroborării lor, indicînd pentru care motive a admis unele probe și a respins altele, just a stabilit starea de fapt și de drept pe cauză și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza legii respective.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a dat eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul de pericol social sporit al infracțiunii săvârșite de inculpat, care se referă la categoria celor excepțional de grave, de persoana acestuia, care a săvârșit infracțiunea în timpul ispășirii pedepsei pentru infracțiuni violente, periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, și care este caracterizat exclusiv negativ, săvârșind infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată constată că prima instanța nu a verificat care este restanța pedepsei neexecutate de către inculpat, aplicată prin sentința Judecătorei Cahul din 04 aprilie 2006 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2007, fapt ce a dus la stabilirea unei pedepse definitive exagerate. Eronat a interpretat instanța de fond și aplicarea regulilor art. 85 Cod penal. Or, pedeapsa urma a fi determinată prin concurs de sentințe, dar nu prin cumul, fiind pasibilă adăugirii la pedeapsa stabilită parțial, ori total, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința precedentă, respectiv prin calcularea termenilor de executare a pedepsei definitive potrivit prevederilor legii nominalizate.

După cum rezultă din informația ce se conține în materialele cauzei, sfârșitul termenului de executare a pedepsei precedente este 15 iulie 2013. Prin urmare, restanța neexecutată la ziua adoptării sentinței pentru inculpat era mai mică decât cea adăugată.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, ilegale, iar acțiunile lui au fost calificate incorect din motiv că atât în prima instanță cât și în instanța de apel nu au fost examinate obiectiv toate circumstanțele pe cauza dată. Nici la o ședință de judecată nu au fost chemați și audiați martorii indicați de el, și anume: șeful instituției Surbală, procurorul de supraveghere Mărcuțanu și șeful DIP Negară. Din 14 condamnați, care se aflau la acel moment în celula nr.19 a Penitenciarul nr. 11, mun. Bălți, au fost audiați și chemați în instanță doar 5 și cei care au fost cointeresați ca el să fie pedepsit.

Expertiza medico-legală a victimei a fost efectuată unilateral. Expertului intenționat nu i-au fost adresate întrebări despre timpul exact al maltratării decedatului și ce ține de fracturile coastelor, deoarece acesta a parvenit în penitenciar deja cu coastele fracturate.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile: „*art. 420-422, 427-430 CPP RM*”.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Dar, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin.

(5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Dimicenco Viorel Mihail împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, declarat de inculpatul

Dimicenco Viorel Mihail, născut la 01 ianuarie 1988, originar și locuitor al s. Burlacu, r-nul Cahul, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Cahul din 20 iunie 2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

2) prin sentința Judecătorei Cahul din 04 aprilie 2006 și decizia Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2007, în baza art. 151 alin. (4), 287 alin. (2) lit. b), 84, 85 Cod penal la 12 ani și 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>05 aprilie 2011 – 04 septembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>27 noiembrie 2012 – 03 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>23 octombrie 2013 – 22 ianuarie 2014;</i>

În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Dimicenco Viorel Mihail împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco